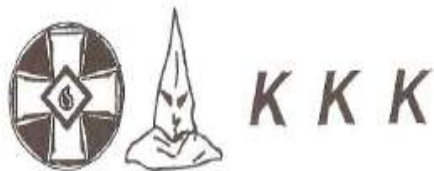

Přílohy

Příloha č. 1: Symboly popisovaných pravicově extrémistických subjektů (obrázky)

Obr. 10. Označení Ku-klux-klanu.

Obr. 11. Barevné označení KKK.

[Chmelík 2000: 59]

Obr. 16. Krev a čest, překládá se i jako Má krev a má čest. Závadnost tohoto symbolu je dána zejména tričgem, které nahrazuje spojku „a“. Tento symbol je rovněž užíván v různém barevném provedení.

[Chmelík 2000: 63]

a)

Obr. 23a. W.A.R. je zkratka pravicového extrémistického hnutí (White Arian Resistance - Bílý árijský odpor) ideologicky i způsobem argumentace velmi blízká hnutí Bohemia Hammer Skins. Jde o hnutí internacionálního charakteru, které je silně orientováno rasisticky. Praxe je velmi rozdílná v posuzování závadnosti používané zkratky W.A.R.

[Chmelík 2000: 69]

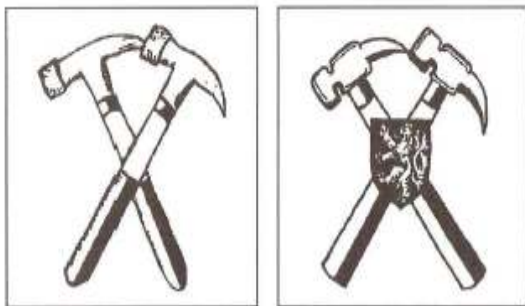
Obr. 28b. White Power - Bílá síla.
Meine Ehre heist Treue - Moji ctí je věrnost.

[Chmelík 2000: 74]

Obr. 44. Symbol Bohemia Hammer Skins. Symbol je typický dvěma zkříženými kladivý. Nápis Our Pride Is Our Loyalty ve volném překladu znamená „Naší pýchou je naše věrnost“.

[Chmelík 2000: 87]

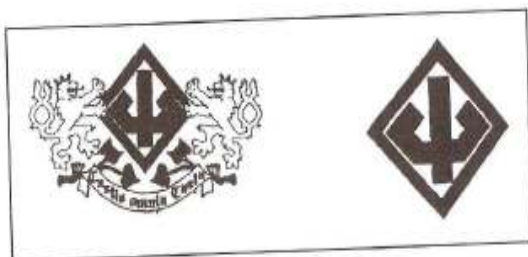
Obr. 45. Dvě základní verze symbolů hnutí skinheads - radikálního křídla B.H.S. Levý obrázek představuje symbol mezinárodního hnutí Hammer Skins. Pravý obrázek představuje symbol Bohemia Hammer Skins, tedy českou pobočku (odnož) tohoto mezinárodního militantního hnutí.

[Chmelík 2000: 88]

Obr. 46. Dominujícím motivem na zobrazeném emblému hnutí skinheads je opět keltský kříž, jehož ramena jsou doplněna čtyřicí měčů, které v propojení tvoří klasický kříž.

[Chmelík 2000: 88]

Obr. 48. Tyto dva runové symboly jsou znakem českých castistů.

[Chmelík 2000: 89]

Obr. 59. Závěrečný obrázek této série tvoří symbol velmi diskutovaného občanského sdružení **Vlastenecká liga**, která je zaregistrována od 19.11.1993 na ministerstvu vnitra jako občanské sdružení. Její oficiální ideologií je vlastenectví.

[Chmelík 2000: 100]

**Příloha č. 2: Argumentace předsedy DSSS Tomáše Vandase - projev na
shromáždění v Novém Bydžově 12. března 2011 (text)**

„ Vážení přátelé,

dovolte mi, abych vás přivítal na dnešním setkání, které není ani předvolební ani nijak politicky motivované. Jeho hlavním smyslem je upozornit na neúnosnou situaci v některých českých a moravských městech, konkrétně dnes zde v Novém Bydžově.

Jistě jste zaregistrovali tu hysterii, která se před dnešním naším setkáním rozpoutala. Ten scénář je pořád stejný. Ve sdělovacích prostředcích se opět objevovala fráze o jakýchsi neonacitech, kteří prý tady mají dnes být, že půjde o pokus uskutečnit pogrom na cikány apod. Lidé byli vyzýváni, aby sem raději nechodili, zavřeli své obchody a div ne, aby se zabarikádovali doma. Prostě nesmysly, kterým snad může uvěřit jen dítě z mateřské školky.

Žádní neonacisté, ale nespokojení občané.

Proč se tak masírují lidské mozky, je úplně zřejmé. Co kdyby zvědavý občan chtěl přijít na náš mítink, poslechnout si naše názory a návrhy, aby poté zjistil, že vlastně korespondují s tím, co on si také myslí. Takže žádní neonacisté, ale lidé nespokojení s tím, kam se naše země za posledních dvacet let dostala. Když se na tu uplynulou dekádu podíváme podrobněji, zjistíme, jak se situace postupně vyvíjela až k dnešnímu Absurdistánu. Zatímco ještě tak v polovině devadesátých let jsme mohli bez jakýchkoli okolků vyprávět vtipy, třeba o cikárech, mohlo se otevřeně hovořit o problémech s cikánskou menšinou či nepřizpůsobivými lidmi, mohlo se otevřeněji diskutovat a kritizovat vývoj v naší zemi, od počátku tohoto století se situace výrazně změnila.

Do naší země se vrátil duch politických procesů. Lidé nemají nikde zastání, spravedlnost se krčí někde v koutě. Režim má plná ústa demokracie, ale nedovolí tolerovat jakékoliv opoziční názory. Ty jsou okamžitě nálepkovány jako extremistické a politicky nekorektní. A tak zatímco vrazi a pedofilové jsou vesele stíháni na svobodě, za

mřížemi jsou lidé, kteří třeba vylepovali samolepky s nápisem Nacionalismus místo globalizace, nebo mají na svém těle vytetovaný symbol, který je údajně závadný. Jsou stíháni členové naší strany jen proto, že drželi vlajku s logem DS nebo měli čepici s ozubeným kolem. Naprosto neuvěřitelné věci, které ale jen dokazují zoufalost současného zkorumpovaného režimu, který si myslí, že zde bude navěky.

Politická korektnost zaslepila politiky.

Duch tzv. politické korektnosti zaslepil vedoucí činitele tohoto státu. Fanatičtí vyznavači jedné správné pravdy si budují kariéru na problematice menšin a imigrantů. Vždyť k čemu byli například bývalí ministři, ta jakási Džamila a ten zkrachovalý zpěvák s přezdívkou Tatman? Co oba ve svých funkcích dokázali? Naprosto nic, nulové výsledky. Místo toho, aby se zabývali menšinami bez rozdílu, preferovali vždy jen tu jednu – cikánskou. Místo toho, aby přesvědčovali zástupce cikánských spolků a sdružení, že není správná cesta, když je všichni budou pořád omlouvat, litovat a štědře dotovat, aby přesvědčovali rodiče o nutnosti školní výchovy a vzdělání, udělali si ze svých funkcí dojnou krávu, neustále zdůrazňovali, jak je většinová společnost netolerantní, nechápavá, zvali do naší země různé vyžírky z Bruselu, kteří pak jen napsali zprávu, že Česká republika je rasistická.

Ano, tato země je rasistická, ale trochu jinak. Dochází totiž ke zvýhodňování občanů na základě barvy pleti. Je zde úplně odlišný přístup k dětem a jejich rodinám. A tak zatímco některé děti menšinových národností dostávají příspěvky na jídlo, oblečení, počítače apod., ty ostatní, a jsou to třeba rovněž děti ze sociálně slabších rodin, nikoliv. Ty mají prostě smůlu.

Dále je běžný přístup k sociálním dávkám a podporám, pokud jde o člověka opět patřícího k menšině a k většinové společnosti. A tak někteří si přijedou pro sociální dávky v Superbu, ověšení zlatými řetězy, vyfasují tučnou podporu a hurá pracovat do herny, jiní musí poníženež vyplňovat formulář, zda náhodou nevlastní lednici, pračku nebo telefon. A pokud ano, musí nejdříve tyto věci prodat a pak něco možná dostanou. Stejně je to například s vypočítáváním důchodů, na což pak doplácí zejména ti lidé, kteří celý život poctivě pracovali. Proč je například těm příslušníkům cikánské menšiny, kteří celý život nepracovali, vypočítáván důchod z průměrné mzdy v naší zemi? Proč je

například pomalu každý trestný čin, který spáchá příslušník menšiny, a je jedno jestli cikánské nebo jiné, hodnocen naprosto odlišné, než když je pachatelem příslušník tzv. bílé většiny.

Jako příklad mohu uvést kauzu, která je mediálně známá z litvínovského sídliště Janov, kdy zavalitý Cikán řval na naši drobnou členku, že je česká svině a pro něj bude šlapat. Evidentní rasistické napadení bylo nakonec oceněno veřejnými pracemi, které on stejně neodpracoval. Říci něco takového já směrem opačně, okamžitě bych byl odsouzen nepodmíněně aspoň tak na pět let.

Proč se tedy přistupuje ke každému jiným metrem? Pokud to, co jsem nyní jako příklad uvedl, hlásáte otevřeně, okamžitě jste různými pseudohumanisty a médii nálepkován jako ten největší rasista, xenofob a také nejnověji nácek.

Co je tedy tak rasistického na požadavku, aby zákony této země platily pro všechny občany bez rozdílu barvy pleti: Já vždy každému říkám, že je nám jedno, kdo jaký je, ale není mi jedno, když jeden zákony dodržovat musí a druhý ne, když jeden nemá nikde zastání, protože je slušný, a další neomaleně vykřikuje o rasismu, když prohraje dávky v automatech a nepracoval více než deset let.

Copak Bydžov není české město?

Proč se dnes tedy na tomto místě v tomto městě scházíme, je jasné. Nechceme již dále nečinně přihlížet stavu, do jakého se toto město dostalo. Kdy se lidé bojí po večerech vycházet do ulic, kdy dochází ke krádežím, přepadávání a také již ke znásilnění. Setkal jsem se v médiích s označením „romský Bydžov“. To mě úplně pobouřilo. Copak toto není české město? Copak nám již nepatří? Naopak! Je naše a také naše musí zůstat!

Když se poprvé prosáky zdejší problémy k široké veřejnosti, obrátil jsem se slušně s osobním dopisem na zdejšího starostu pana Loudu, abychom se setkali, probrali situaci s tím, zdali nemůžeme radnici nějak pomoci. Odpovědí bylo ticho. Pan starosta se ani neobtěžoval slušně odpovědět jednou větou. Prostě zaujal pozici mrtvého brouka. Jen když jsme ale oznámili tuto akci, to se okamžitě začalo žádat, abychom ji odvolali, že to povede ke zhoršení situace atd. To v žádném případě. Copak je řešením dělat jakoby

nic, o nic se nezajímat, mlčet a nečinně přihlížet stoupající kriminalitě? Copak není povinností každé politické organizace jít do ulic, pokud to situace vyžaduje? Já jsem přesvědčen, že ano.

V souvislosti s naší dnešní akcí také zazněly názory, že se stejně nic nezmění. Já myslím, že to není pravda. Události na litvínovském sídlišti Janov byly ukázkou tlaku ulice, kdy tehdy nespokojeným lidem již došla trpělivost. Tehdejší starosta za ODS pna Šťovíček, mimochodem dnešní poslanec a opětovný starosta za Věci veřejné, na lidi prostě a jednoduše kašlal se slovy „když se vám tady nelíbí, tak se odstěhujte,“. Do té doby, než jsme na problém upozornili my, tak se nic nedělo. Apatie, nezájem. Jen takové ty obecné fráze o pomoci, začleňování cikánské komunity, školící centra a podobné nesmysly, které jsou k ničemu. Teprve po našich akcích, kdy jsme na to upozornili, se daly věci do pohybu. Byl odvolán starosta, přišel nový, který již neměl problém se mnou komunikovat, zavolat mi a probrat různé náležitosti. Vždyť o tom to přeci je. Především pracovat a působit ve prospěch práva a pořádku v naší zemi.

Také bylo zajímavé sledovat výzvy k blokádě naší dnešní akce, k tomu, aby ti údajně slušní občané vytvořili jakýsi lidský řetěz. To už je úplný paradox. Na jedné straně my, kteří chceme upozornit na tristní stav dané lokality, a na druhé straně údajně slušní lidé, složení z anarchistů, pseudohumanistů, kavárenských tlachalů o demokracii. Co oni chtějí vlastně hájit? Ten bordel, chaos, korupci a příliv imigrantů? Tu zkorumpovanou sebranku, která nám dnes vládne, tu parlamentní bandu? Před kým to chtějí obhajovat? Před těmi utiskovanými lidmi?

Dvacet let vlády nenažraných kobylek.

Všichni jsme asi zaregistrovali slova o tom, jak se situace zde v Novém Bydžově zlepšuje, jak je to na dobré cestě, což si ostatně pochvaloval i současný ministr vnitra John, předseda Kšeftů veřejných, jinak bývalý protekční novinář, který si v době komunistické totality v klidu cestoval po Americe a byl tedy hrozně diskriminován. Mimochodem právě on hovořil o členech naší strany jako těch, kteří najednou vylezli z děr. On, který představuje tu jednu z nejodpornějších stran, které se za poslední dobu u nás objevily, jehož intelekt je na velmi nízké úrovni a jehož jistě řadoví policisté

milují, protože jim snižuje platy a chce, aby místo v autech jezdili na kole a místo zbraní měli plácačky na mouchy.

Říkají, slovy ministra Johna, že zde v Novém Bydžově je vlastně idylická situace. Vše je v pořádku. Prý došlo ke zvýšení počtu strážníků ze čtyř na šest, najmutí jakési ochranné služby, vše se uklidnilo. Říkají, že nemáme žádné řešení a že nic nezmůžeme. Co ale zmohla tato zkorumpovaná sebranka za posledních dvacet let?

Více než dvacet let vládnutí polistopadového režimu, to lze hodnotit jen jako katastrofu společenskou a vnitropolitickou. Úpadek základních hodnot, rozpad tradic, rozkradení státního majetku, korupce, kriminalita, devastace na všech frontách, příliv nelegálních imigrantů. Tak vypadá naše země po řádění těchto nenažraných kobylek.

Také si všimněte, že najednou začínají opakovat to, co jsme již říkali dávno a co lze označit za naše programové body: zavedení domovského práva, větší pravomoci obcí a měst, aby mohly vykázat ty, kteří ustavičně porušují zákony, aby byly přísněji vypláceny sociální dávky chronickým nemakačenkům, aby byla nulová tolerance vůči všem, kteří nechtějí dodržovat zákony.

Jenže rozdíl mezi námi a jimi je v tom, že oni svá slova používají jen jako ochranný štít proti nespokojenosti lidí a nikdy nepřekročí práh tzv. politické korektnosti, neboť se bojí, že budou označeni za extremisty a neonacisty. My naopak říkáme své názory otevřeně, nestydíme se za ně a také, pokud budeme mít v budoucnu moc tvořit zákony této země, své návrhy prosadíme bez ohledu na to, co si říkají a myslí úředníci z Bruselu.

Naděje existuje.

Často to vypadá, že naděje na změnu tohoto tristního stavu není. Že už to nedokážeme zvratit a že jen můžeme nečinně přihlížet postupnému rozkladu našeho národa. Není tomu tak. Naděje existuje vždy a my, nacionalisté, musíme pro záchranu odkazu našich předků udělat maximum. Musíme být obětaví, trpěliví a i když nás srazí na kolena, vždy se musíme zvednout a jít opět do boje.

V příštím roce nás čekají volby do krajských zastupitelstev. Bude to v poločase vládního období a já doufám, že mnohým našim občanům se do té doby otevrou oči natolik, aby si uvědomili, že volit stále stejnou sebranku podvodníků a korupčníků není řešení. Řešením je volit opozici, ale skutečnou, ne tu zkorumpovanou v podobě socialistů a komunistů. Opozici, která je v očích režimu nepohodlná a všichni víme proč. Pro svoji nekompromisnost, pravdivost a stálost názorů.

Věřím, že dokážeme kormidlo v naší zemi otočit a nasměrovat tuto zemi pod vládu, která bude národní, sociální a bude jí záležet na občanech naší země! Děkuji za pozornost. “

[DSSS 2011]